

ELŐFIZETÉSI ÁRAK : Egész évre 8 frt, félévre 4 frt,
negyedévre 2 frt. Egyes szám ára 16 kr.
Előfizethetni a kiadóhivatalban Budapesten, IV. ker.,
Kecskeméti-utca 6.

BUDAPEST, 1886. JANUÁR 17.

Megjelen minden vasárnap.
Szerkesztő lakása : József-körút 48. szám, a hova a
kéziratok küldendők.
Minden közleményt díjazunk.

MIBŐL KÖVETKEZTETI.

Rajzolta Karlovszky B.

Karlovszky PARIS.

— «Ügy-e kedves papa: ti nagyon boldogul éltek a mamával?» — «De nagyon: — és miért kérded te ezt?»
«Mert mama azt mondta nekem, hogy ha boldog akarok lenni, akkor mentől együgyűbb férjet valasszak magammak.»

Teljes számú példányokkal mindig szolgálhatunk.

Meghozza a nyúl a vásárt.

Irta Erdélyi Gyula, rajzolta Pataky László.

Tyúkhúr község házánál nagy sürgés-forgás van. A tömeg, mely előtte alakult urambátyám, sóg'ram s más atyafiságból (kik részint esküdt emberek, részint külső szájasok), zúgolódik hasonlatosan a háborogni készülő tengerhez.

— Ez már mégis rettenetes!
 — Ezért választottuk meg képviselőnek!
 — A fiát szolgabírónak!
 — Ispánja keresztfiát jegyzőnek!
 — Ugy van, rettenetes! igaza van keeteknek sógorbátyám, ezt nem lehet abba hagyni. Már hogy is lehetne, hogy a fejünkre száradjon az a szegyen, hogy a szom-

— De, jegyző uram, tiszteljük mi a kigyelmed személyt, hanem abból semmi sem lesz, hogy abba maradjunk; nem, ha a főtisztelendő és méltóságos püspök úr négy búcsút engedélyezne is, a búcsú csak búcsú; a vásár teszi meg.

— Csend legyen, asszonyok! — fordult a bíró az asszony népség, különösen egy kaczkai menyecske felé, a ki a szónok szerepét vitte. — Csend legyen, mert mindjárt baj lesz.

A menyecske nem hagyta magát kivenni a sodrából.

— Tiszteljük mi bíró uramat, meg a porcezióból kikerülő felsőbb igazságot, de inkább a nevét engedjük

széd Rondavárnak legyen országos vására, nekünk meg ne legyen? hát nincsenek itt érdemes emberek a különféle czehekben?

Az első népszónok után keletkezett a második, harmadik, negyedik, azután mint olyan faluban, a hol sok a templom, tüzesetkor összekongnak a harangok, úgy zavarodtak össze itt a kiáltások, hang, sikoltás, énekes kifakadás, pattogó erre, amarra.

Végre a jegyző, kinek feje kiarendálta az egész falu bölesességét, megjelent a községháza pitvarajtájába s odaböfentette tekintélyes szavát:

— Mi baj no?

— Mi baj? még kérdezi, jegyző uram? hát sok minden: legelőször is az, hogy hát nem lesz országos vásár?

— Az bizony nem lesz, de azért csak úgy kell fizetni a porceziót, mint eddig, azután tüzre, vízre vigyázni; azután a mi parancsolat jön, azon nyomon járni.

el a falunak, csakhogy vásárunk legyen. Ez a csúfság, ez a csúfság! . . .

— Már pedig ebbe bele kell nyugodni és ha széjjel nem mentek, a vizipuskával lövetek közetek . . .

— Mondok egyet, bíró komám uram, — szolt Zsálya Babi, a ki a bírónak koma-asszonya, meg egyúttal gyenge oldala is volt. — Mondok egyet, bíró komám uram: még ehhez a királynak is van szava, kigyelmed ki tudja szóval czifrázni a szíve érzését, menjen fel ő felségehez.

A bíró fejébe szöget ütött a gondolat és olyan formát mondott, a miből kiolvashatták, hogy a Zsálya Babi szívére taposott a tanácsával.

Erre a nép eloszlott . . .

Bíró uram pedig készült a nagy útra. Ő maga is restellte, hogy Rondavárnak van országos vására, Tyúkhúrnak nincsen. Félvállra vetette a szűrét, kezébe szo-

ritotta a mogyorófa pálczát, tarisznyát a szűr alá és még valamit, a mitől az igazság kereke jobban forog...

A vasúti vonat kocsiablakából meg is fenyegette Rondavárt és majd előtötte a pulykaméreg, a mint a sátorok szerelését és kirakódását látta.

Hányta-vetette magában, mit mond a királynak? hogy fogja legyalázni Rondavárt? már csak azért is, mert kifelejtették Tyúkhúrt a mappából, Rondavár pedig benne van.

Budára érve, nem sokat kérdezte, merre lakik a király, neki tartott a legnagyobb háznak. Véletlenségből épen audiencia volt: bíró uram szépen helyet foglalt a sok méltóságos és főtisztelendő úr között. Előjegyezte szivességből a szolgálattevő udvari titkár, mert váltig erősítette, hogy ha ő a felséges urral nem beszél, kiesik a világ fekeke és nem lehet azt semmiféle kolompár cigánynak befoldozni.

Jöttek, mentek a fényes urak. Következtek honi hasonló szűrös atyafiak, szegény asszonyok. Ő azalatt gyakorolta a gondolatait, sámfára húzta az eszét, hogy valahogy fel ne süljön.

Egyszer csak rá került a sor... Bevezetik annak

rendje módja szerint. Nem volt erő, hogy a szürt leszólítsák róla. Erre nincsen előírás, a spanyol etiquette sem a gubát, sem a szürt nem ismerte.

A bíró még torkát is elfelejtette köhögéssel köszörölni. Szemközt állt a királylyal.

Kihúzta a kérvényt és átadta. A király átvette.

Az a fényes úr, a ki a király mellett állt, intett, hogy mehet. Bíró uram megállta a helyét, mint a ezövek...

— Felsőges uram! Van még egy szavam. Mátyás idejében is olyan szabad volt beszélni a királylyal, mint ma. Én is szólok. Országos vásár nélkül el nem lehetünk Tyúkhúron. Rendelje el Felsőged, hogy könnyebben menjen, ime (itt a bíró a szűr alá nyúlt) hoztam egy nyulat, ha felsőged nem szeretné, adja oda annak az írődeáknak, a ki a vásár engedélylevelét leírja.

A király jót mosolygott a jó ember együgyűségén, hanem azért bíró uram büszkén ment haza.

Ezért-e, vagy másért? Tyúkhúr nemsokára vásár-jogot kapott s az emberek széltében, hosszában beszélük a bíró uram mondását:

Meghozza a nyúl a vásárt.

MODERN PÁRBAJ.

Balog Jób es Keszeg Zoltán
Jó barátok s gavallérok:
S hogy harag dül most szivökben,
Az oka egy kurta gérokk.

Tarka, prémes, hetyke jószág,
A hogy' ép divatja járja,
Oly csinos, hogy bölcsesé lenne,
Ha rádnák, egy számárta.

Egyik Vasnál, másik Kasnál
Csináltatta a magáét.
Ugy mennek a Fiuméba,
Szüresölni a török kávé.

Végig mérik egymást gyorsan.
«Szépgyerek vagy! — mondja Zoltán,
Mintaszertü rajtad minden,
De ily rokkod sose volt ám!»

«Mit, nekem nem? Óh te jámbor!
Hát ez itt mi? Nézd epedve!
Százszor különb a tiednél,
És hozzá — ki van fizetve!»

Kifizetve!... Szörnyü sértés!
Keszeg Zoltán ezt eltűrje?
Rézzé válnék szégyenében
Czímeres pecsét-gyűrűje!

«Vért! — kiáltja felbőszülve, —
Vérre szomjas testem lelkem!»
— S másnap reggel találkoznak
Palotán, egy üres telken.

Négy fiakker, négy segéddel.
Két orvos a műszerekkel...
Véresen kél a nap-tányér.
Óh iszonyú véres reggel!

S pálya mérve, pisztoly kézbe.
Szemben áll a két levente:
Két hős közül hej! melyiknek
Nem lesz többé naplemente?

Tapsra lönek... golyó sivit...
Égnek áll az ember haja:
Nagy szerencse bizisten, hogy
Egyiknek se történt baja.

Modern párbaj... dérral-durral
Rázza hira a szélrózsát...
És a vége — jó nagy nátha,
S száz-száz pengő új adósság.

Maró Péter.

A templom-kerülő.

Rajzolta Halász B.

— «Ej, ej, Jacsuga uram: már vagy két hónap óta nem jön a prédikációkra.» — «Az onnan van, főtisztelendő úr, mert utóbbi időben teljesen kigyógyultam az álmatlanságból».

A FURA FORSPONT.

Rajzolta Mauler M.

GYSZER csak jön L-ra M. bácsihoz egy tót staféta, azzal a hírrel Ujhelyből, hogy mihelyt a levelet kapja, siessen

Ujhelybe. Ha vacsoránál ül, elégedjek meg azzal a villahegynivel, a mely épen a kezében van, hagyja ott a többi, ha lefeküdt volna, csak rántsa fel a csizmát subiczkolatlan és jöjjön mindjárt, mert itt van T. Miska; ma jött át Patakról: L-ra igyekezett, de itt fogtuk, gondolván, hogy jobb lesz a ti kettőtök találkozását itt vagy tízedmagunkkal átmutatni.

U. i. Miska holnap haza utazik.

Bizony M. bácsi már ágyban volt. Hanem erre az értesítésre csakugyan úgy tett, a hogy azt praeskríbálták: hirtelen felröngöztette a ruháját s mivel háza népe épen vendégségben volt valahol, tehát kocsija, lova nem volt itthon, átüzent a szomszédba forspontért, Czibulya Mihályhoz.

Az meg is jött hamarosan. M. bácsi beült a kocsiba, megdült bundájában a jó szénás ülésnek és elindultak.

A mint a falu alá érnek, a forspontos ember diskurszust kezd, mint az már a forspontosok szokása.

— Gyönyörű este van, pán velkomozsni.

M. bácsi nem válaszol, a mi bizony feltűnt Czibulya Mihálynak, a forspontosnak, mert hiszen a nagyságos úr igen szeret a gubás emberekkel elbeszélgetni. Hátra fordul hát s hangosabban szól:

— Egy óra alatt úgy oda röpülünk Ujhelybe, nagyságos uram, mint a pinty.

M. bácsi csak nem válaszol, de sőt igen furesza

módra billeg az ülésében, pontosan követve azt a taklust, a melyet a hepehupás úton ver a szekér döcögése.

— Tyűh! — kap észbe Czibulya Mihály uram, — hiszen elaludt a nagyságos úr!

Azzal nagy vigyázattal megállítja a kocsit, kicsihol, rágyújt és vár, vár.

Bizony, bizony nagy sokára volt az, mikor M. bácsi felébredt, s szemeit megdörzsölve, megszólalt:

— Mihály!

(Most meg az nem felelt.)

— Mihály! Minek állt meg kend? Cso je to?

Mihály nagy ijedezve tápáskodott össze az első ülésen. Ő is a szemét dörzsölte; ő is aludt jó nagyot.

— Mihály! hát a lovak vannak? — faggatózott M. bácsi, látván, hogy a lovak nincsenek befogva.

— Hát meginstallok aláztatosan a nagyságos zurat: a lovakat kifogtam és kiesaptam ide a gyepre ni! hadd legeljenek addig — mondok — míg a nagyságos zúr alszik, mert sajnáltam volna, ha a kocsidöcögés felébresztette volna a nagyságos zurat, olyan jól aludt.

— Jó, jó! de hol vagyunk?

— Hol vagyunk? — békétlenkedett Czibulya Mihály uram, — hát itt vagyunk L. mellett, a falu alatt, a hoi voltunk.

— Ejnye, forgósadtát is! — riadt fel M. bácsi, egyúttal a zsebórájához kapva s egy gyúfaszál világa mellett megnézve: — nini! hiszen már reggeli négy óra!

— Az bizony meglehet.

— No Mihály! a tüzes ménkü üssön le kend mellett! Hát hiszen, ha itthon akartam volna meghálni, hát csak jobban tudtam volna tán az ágyamban aludni, mint a kend szekérén?! Minek kellett nekem ide a kert alá lehurcolózkodni éjszakára?

Denique: nem találkozott akkor M. bácsi T. Mihálylyal, hiába volt úton egész álló éjjel.

Zempléni.

Előrelátó.

Szerelmes (mogorván keresgél az asztaliókban): A patvarba is... sehol egy kés! Ez fatális dolog! Föl akarom magamat az ajtó sarkára akasztani, s nem találok egy kést, melyet kitehessenek az asztalra, hogy megmentőmnek kezégyében legyen!

A „miatyánk“.

Tanílja az anya kis fiát az Uri-imára.

— Mondjad fiam: «Mi Atyánk!»

A gyerek sirva mondja utána, de ismét megáll.

— No, már most azt mondjad: ki vagy!

— Tán nem ismersz? — kiáltotta a pityergő gyerek.

Szüret után.

Rajzolta Tolnay Ákos.

— «Hát ön csakugyan nem akar nekem udvarolni?»
 — «Nem, nagysád.» — «Mert savanyú a szőlő, ugye-
 bár?» — «Már hogy volna savanyú szüret után ilyen
 későn!»

Kávészás közben.

Csipőné asszony. Kedves Klotild, az nem lehet, hogy
 te még csak 30 éves vagy. Hiszen már atyád halála
 óta is elmúlt 30 esztendő.

Klotild. Igen; de kérek, én atyám halála után szü-
 lettem.

Eltalálta.

Rajzolta Berger Győző.

Nagyapa. Ki az, a ki czukrot kap?
Mariska. Én.
Nagyapa. Hát a kis hamis kicsoda?
Mariska. Te.

Melyik hazudott nagyobbat?

Igazmondó. Becsületemre, keményebb tél még nem
 volt az ideinél! Képzelmek uraim, a mult héten vadászni
 voltunk Pista barátommal a hegyek közt és mikor visz-
 szatértünk, Pistának mind a két szeme üveggé fagyott.

Öreg úr. Ez még semmi, öcsém! De az én szobám-
 ban a mult héten megfagyott a gyertya lángja s azóta
 a gyertya folyvást ég, a nélkül, hogy fogyna.

A vénebb számár.

— Bizony eljár az idő János! — mondá a nagysá-
 gos ur az öreg béresnek. — Maholnap én a is hatvan-
 hatodikba fordulok.

— A hatvanhatodikba! Hajszen akkor hát én vénebb
 számár vagyok, mint a nagyságos úr! — felelt meg a
 béres.

JOBBAN TUDHAT.

Rajzolta Pataky László.

(Nagy vigan füttyüli Miska suszterinas a Rákóczy-
 marsot.) **A szomszéd suszter.** «Ej beh czifrán fújod
 Miska; hanem az én inasom, a Gyurka, még jobban
 tud ám füttyülni». — **Miska.** Hja, az bizonyosan még
 éhesebb mint én.

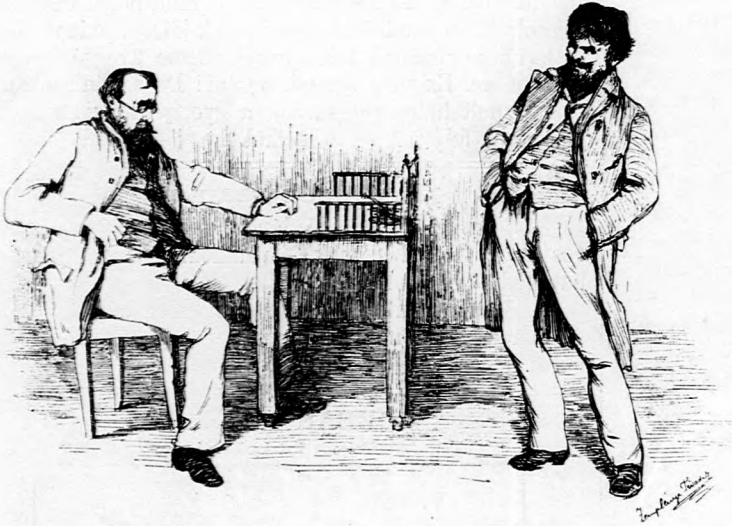
GRATULÁCIÓ.

— No, kedvesem — mond az özvegnő a férjeshez,
 kávé mellett — te nem is gratulálsz nekem, hogy újra
 menyasszony vagyok?! . . .

— Neked nem, hanem annak a lump férfinak szívesen
 gratulálnék, hogy ily derék asszony — mint te — meg-
 meri vele osztani szívét és — — erszényét! . . .

HOMÉOPATHIA.

Rajzolta Zemplényi T.

Hivatalfőnök. Hol jár maga barátom? Láttam, hogy a koreszába ment be.

Diurnista. Igenis, instálom, mert mód nélkül szomjas voltam.

Hivatalfőnök. Hiszen én is csak ember vagyok, de reggeli tíz órakor még-

sem iszom.

Diurnista. Igen ám, csakhogy én egész éjjel ittam, azért vagyok szomjas.

TÖVISEK.

1.

Majomtól származunk, -- kétségtelen.
Köztünk majom most is nem egy terem,
De hát majomnak öt nem hívja senki, --
A neve -- dandy.

2.

A bölcsesség gyakran kívánja,
Hogy az ember szívébe zárja,
Mit érez, -- a felszínen így uszik:
Tehát ki mindig hazudik,
-- Mindegy, ha pór, ha gróf, --
Az nem hazug, de -- filozóf.

3.

Sokakat méltatlan' neveznek,
Mert sokat isznak -- korhelyeknek:
Nem korhelység ez, csak -- önbizalom,
Azt hiszik, hogy -- kifognak a boron.

Maró Péter.

Kalábriász után.

Rajzolta Goró Lajos.

Első partner. Jaj, mit mond majd a feleségem, hogy csak most megyek haza? Bizonyosan megtudja, hogy megint kártyáztam, mert minden pénzemet elnyertétek.

Második partner. Na, majd elmegyünk mi veled, s megesküszünk melletted mint tanúk, hogy nem játszottál, csak mindig pásszoltál.

Illusztrált időjelzés.

Rajzolta Homicsko A.

«Hóméró esett, zivatar kitöröben.»

A szerelem.

A szerelem polyva: Egy kis búzaszemre,
Áldott gyönyörűség, Melynek neve hűség.
Ha akadunk benne

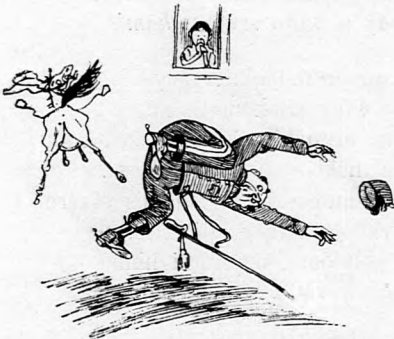
Maró Péter.

Románcz.

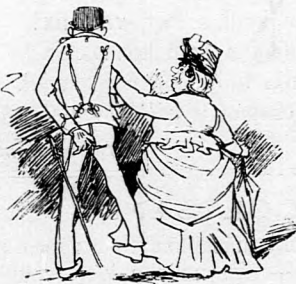
Rajzolta Linek Lajos.

Szép telivér paripán
Díszileg a veterán.

Kedvese háza előtt
Rendezi a repülőt.

Lányra cseréli lovát:
Biztosabb a promenád.

Tudtán kívül kém.

Rajzolta Kimmach László.

Épen megvirradt. A bosnyák hegyeken táborzó Mollináry-ezred egész csendben sorakozni kezdett.

Ennek a korai készülődésnek az oka sehoggy sem fért két kecskeméti juhász legény fejébe s megkérdi az egyik a hadnagyától:

— Ugyan hadnagy uram miért kászolódnak ilyen idejében?

— Azért, mert be kell vennünk a mellettünk levő falut.

— Melyik falut?

— Hát ezt, a melyik itt van a hegy lábánál.

— Azért ugyan kár ez a ceremónia, hisz nincsen abban egy szem ember se.

— Hogy tudja kend?

— Hát onnan tudom kérem alássan, mert az éjszaka megjártuk már mi azt a czimborámmal, de biz nem találtunk benne egyebet egy réz gyertyatartónál.

Metamorfosis.

Rajzolta Mauler Mátvás.

Hogy lesz a kulacsból jáger?

Hajdan és most.

Rajzolta Goró L.

A muló esztendőekkel
Más-más ad kéjt s vigaszt:
Forró ajk csókjá hajdan,
Most egy boros palaczk.

De hát minek busulnék!
Bor és csók ugyanaz;
Mindkettőben egyformán
Csak a mámor igaz.

I. L.

A VÁLTÓ.

«Váltónak sok a csinja-binja»,
Jó *Karvassy* megírta rég!
De úglátszik, hogy nem okulnak
Ez arany szabályon ma még.
Boldog-holdogtalan csak gyártja,
Akarva, nem akarva is.
Ki gondolná, ugyan ki hinné,
Hogy a váltó olyan hamis?!

Szerelmet kér a divat-hölgytől
A lángró ifjú bolond.
S szerelmet nyer, ha a piczinke
Lábához aranyokat ont.
Hamis szerelmet!.. de mit érte
Az ifjú a bankokba visz:
Ki gondolná, ugyan ki hinné,
Hogy a váltó szintén *hamis!*

A tőzsér milliókra vágyik,
S a börzejáték megered.
S az aranyhegy, mit összehordott.
Szül neki — egy kis egeret.
Bár minden fucscs: hamis észére
S váltójára még adnak is.
Ki gondolná, ugyan ki hinné,
Hogy a váltó szintén *hamis!*

Lövés dördül.... s a hír elszáguöld
Villámszárnyon nagy messzire.
Váltóbajok miatt egy élet
Dölt a kegyelmes semmibe.
Ki sem kétli a hírt, való az!
Jól tudják s szánakoznak is.
Mindenki tudja jól, nagyon jól,
Hogy csupán a *váltó hamis!*

Sipos Soma.

Az anyós a bibliában.

Egy társaságban a bibliáról beszélnek.

— De sajátságos, hogy a biblia sehol sem tesz említést az anyósokról. — Jegyzi meg egy vígkedélyű anyós.

— Dehogy nem! — felel egy fiatal férj. — Hát ugyan kire vonatkoznék böles Salamon példabeszédes könyve, 6. részének 14. verse, ha nem az anyósokra?!

«Mindenképen való álnokság vagyon az ő szivében, forral minden gonoszt szüntelen, háborúságot indít».

KIKET HOZOTT?

— «Menjen kend János a vasúthoz és hozza el a *piktorokat*» — szólta kocsisához a gazda.

Egy óra mulva jelentette János, hogy kihozta a — *pakonbírókat*.

ANGOLOSAN.

T. ügyvédnek — a ki máskülönben szigorú pontoságáról volt ismeretes — egy nagyon kényes ügy miatt párbajt kellett vívnia. A párbajban veszélyes kardvágást kapott a bal arczára. De biz' e takaros plezur sem volt képes az esett foltott nyomtalanul letörölni becsületének táblájáról. Kapta hát magát: elhatározta, hogy véget vet életének. Czeljének elérésére a kötelet, ezt a patriarkális szerszámot választá.

Már a nyakán volt a hurok, a mikor eszébe jut, hogy sebére még nem tett új tapaszt, holott az orvos szigorúan meghagyta, hogy minden három órában újítsa meg az irat, különben a seb elmérgeesedik. Kibujt hát még egyszer plebejus nyakravalójából, kibontá sebet, szépen megmosta karbolos vízzel, irat kent egy vászonra, aztán gondosan felragasztá, hogy a seb el ne mérgeesedjék — s így megnyugodva egész hidegvérrel felakasztá magát.

Legelhanyagoltabb testrészünk.

— Madarassy Lászlótól. —

A műveltségre törekvő ember beiratkozik az atletikai klubba, hogy a lábait, kezeit és a derekát testi ügyességre oktassa, zeneleczkéket vesz, hogy fejleszse a hallérzékeit, a festészethez hozzá szoktatja a szemeit, hogy képes legyen festők remekműveit, ha megbírálni nem is, de legalább élvezni, a mellét edzi az úszással, a nyelvét tanítja ékesenszólásra, szóval valamennyi testrészének kijut az okszerű fejlesztés jótéteményéből, csupán az orrával nem tud mit csinálni. Az orr az emberi test mostoha gyermeke, mely ha sirni tudna, bizony sok kellemetlenséget okozhatna a gazdájának a nagy mellőztetés miatt. Sokan még ma is azt hiszik, hogy az orr nem egyéb, mint az arczon csont és hústól összekomponált oly kiemelkedés, melynek egyéb rendeltetése nincs, mint az, hogy tubákoljon, meg néha egyet tüsszentsen, s legfőleg az afrikai vadak húznak bele néha egy karikát. De én azt mondom, hogy az orr egy külön étellel bíró oly extra személyiség, mely az életben kiváló tehetségeinek nem egyszer adta már fényes tanújelét. Mert hát, bár szeme nincs, mégis néz, hol lefelé, hol pedig az égnek. Ülteni nem ülnek rajta és mégis gyakorta nyerges. Azt hogy önállóan gondolkodik és bírálni tud, látva tapasztalhatja bárki, mert arra, a mi nem nyeri meg a tetszését, elfintorítja magát. Sőt mi több, néha társalog is, bár nyelve nincs, s egy-egy szípanat, vagy szuszogással oly érzelmeket ad a világ tudtára, a milyeneket másként szóba se merne az ember hozni. Olyan orról, a melyre leszállt az éjj, soha nem hallottam, de olyat ismerek sokat, melyek a hajnal örökös pirkadását jelzik, s így bizonyára nagyon felvilágosodottak. A birtoka széleit nem jelzi vele senki, csupán a látóhatárt, azért hallani minduntalan egyik-másik tanult halandótól, hogy nem lát tovább az orránál. Vannak, kik akaratlanul is beleszeretnek, s megtisztelik kéznek, vezetve orruknál fogva másokat. Fügönyül vagy rulettául egyes vidékeken szokták csak használni, élven e merész kifejezéssel: leeresztette az orrát. Iparszakmában egyetlen tanult mestersége a szakácsság, mit azon népszerű megjegyzés igazol, hogy: orra tőle foghagymás. Az apály és dagály rajta, a tenger közelléte nélkül is tanulmányozható, mert bizony naponként számtalan ember húzza fel az orrát. Költők, kántorok, kortesek, kefekötők, nagy előszeretettel használják melegágyának, természetve rajta borvirágot. Hogy nagyon használatra méltó individuum, már az is bizonyítja, mert könnyen kap hivatalt, s különösen a rendőrségnél szeretik alkalmazni, hogy mindent pontosan kiszimatoljon: a meteorológiai észleleteknek pedig kombinatív csakis ő veszi hasznát, a mennyiben sok mindent képes előre megérezni. Sőt horrendum dictu! az orr még kártyázni is tud, mert hiszen az orrnyast egyedül a kedvéért találták ki. Már a mesebeli ókorban nagy tekintélynek örvendhetett, mert mindenki félt a vasorrú bábát, napjainkban pedig szeretik jutalmul osztogatni, oly cselekedetek méltó elismerésére, a melyekért az ember valóban megérdemli, hogy orrot kapjon. Magyarországon útlevelet csak is háromféle orr

kaphat: az egyenes, a hajlott és a fitos: egyéb külsejű orral még nem utazott senki. De legnevezetesebb az orr, mint diplomata, megtanítva a gazdáját azon aranyigazságra, hogy ne üsse abba, a mibe nem kell. Mind ezen kiváló jó tulajdonságait figyelembe véve, igazat kell adnom azon német tudósnak, ki napjainkban izgat az orr mellett, s röpiratokban bizonyítgatja, hogy az embereknek mily kiváló talentuma hever még télenül abban, okoskodásai végén pedig erélyesen felszólal, hogy az orrot művelni kell. Lehet, hogy mielőbb fel is fogja állítani az orr-iskolát, csak legyen aztán ember, a ki a magát beleküldi. Egy orrgevetemnek csak is elefánt lehetne a méltó dékánja. Félre azonban a tréfával, ne bántuk az orrunkat, a melyre gyakran büszkék vagyunk, de ismerjük el azon kiméletlen figyelmetlenségünket, hogy a míg más egyéb, kevésbé érdemes testrészeinket cipőbe, kabátba, kalapba és keztyűbe húzzuk, addig e szegény szépségesegetünket kiméletlenül kiteszszük szélnek, esőnek és fagnak, pedig a jelen infámis időben feltétlenül megérdemelne egy tokot.

ÜGYVÉDI IRODÁBAN.

Rajzolta: Berger Gy.

— Oh, kedves ügyvéd úr, nagyon, de nagyon köszönöm, hogy ügyemben olyan jól járt el; de fájdalom! ezúttal egyébbel nem viszonzhatom szívességét, mint hálás szívemmel.

— Kérem, nagysád, az ilyen aprólékos ajándékot a segédem szokta kapni.

Praktikus tanács.

— Te Náthán, mi bajod van neked, hogy úgy jársz-kelsz itt mint a lokomotiv?

— Nagy teher nyomja a szívemet. Adós vagyok Rachmilnak váltóra 2000 forinttal, a váltó holnap jár le s én nem tudok fizetni. A miatt nem tudok aludni.

— Te bolond. Eredj Rachmilhoz tüstént: mond meg neki, hogy nem fogsz fizetni. Aztán feküdj le és aludj. Majd nem fog ő aludni aztán te helyetted.

Pessimista maximái.

Ha fölös zsebpénzed van: térj le az asfaltról az utcza közepére, hol gyalogjárókkal nem találkozol: mert a kinek telik kocsira: az nem kér tőled kölcsön.

Becsüld meg azt a szabót, ki *személyesen* sürgeti a kabát árát, ha még oly goromba is: mert az mindig kevesebbe kerül, mint az ügyvéd «szíves megkeresése.»

Ha kérsz: nyujtsd ki alázatosan a kezedet. Ha kapsz: ne fordíts mindaddig jóltevődnek hátat, míg érzékenyen a körmére nem koppintottál.

Ha éhes vagy: ne ábrándozzál kappan-pecsenyéről, mert azt hitelben nem kapsz. Ellenben három vizes zsemlyéből egyet mindig — elhallgathatsz — borralavól fejében.

Soha ki ne mond azt a szót, mely világot vehet koponyád sötétségére.

A míg nincs hatalom a kezekben, légy türelmes és alázatos. Így biztosra foghatod, hogy — semmire sem mégy.

A barátság mindig ott végződik, a hol a kölcsön-kérés kezdődik.

Ha a vásott gyereket nyakon legyinted, s az összeszorított öklét daczosan feléd emeli: mérget vehetsz rá, hogy abból lehet — talán — segéd-káplán, de püspök soha.

S Ó H A J.

Rajzolta Zemplényi T.

Oh jaj, ígerte volt: ujévre
Majd elvesz engemet:
S azt üzeni: hogy mint idáig
Tovább is úgy szeret!

Julis az operai műsorról.

Rajzolta Komlóssy E.

Kérdezik Julistól, a ki egy híres primadonna cselédje, hogy ki van-e mára tűzve az úrnője fellépése?

— Bizonyosan ki. — felel Julis, — mert megint olyan nátháról panaszkodik, hogy alig győzőm hordani a fát a fűtéshez.

Smüle fogása.

Nagyon beteg volt a Smüle felesége. Beállított a szent rabbihoz, hogy gyógyítsa meg: aztán neki fogja adni a Riska tehénének az árát.

Két hét mulva csakugyan felgyógyult a Smüle felesége s a rabbi követelte a tehén árát.

Smüle tehát elvitte a tehenet a vásárba, de vitt magával egy csirkét is. Aztán együtt árulván a tehenet és csirkét: a tehénért 25 krt, a csirkéért 50 frt kért. A vevőnek mindegy levén a dolog, minthogy a csirke és a tehén együtt megérte az 50 frt 25 krt, megcsinálta a vásárt.

Igy kapott Smületül a szent rabbi a Riska tehén árára 25 krt.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

L-g. (Szd.) Az adoma ugyan kiindulásában nem egészen új, hanem a másik fele frisseséget ad neki s már B-r hozzá is fogott a rajzolással. — *S-s S. a.* (Szrvs.) Kérendvül örülünk, hogy dolgozó társaink sorában üdvözölhetjük. Kell-e említenünk, hogy mindkettő jön, egyik rajzzal. — *M. S. (Ard.)* Száz és egy köszönet a sok jó apróságért. — *M. Z.* Nem kaptuk. — *Sirocco.* Van közte jó s azt megrajzoltatjuk. — *Petőfi-Deák.* Egyet felhasználunk. — *K. I.* A fordítást nem adhatjuk ki. — *D-s K-n.* (Dbrczn.) Megrajzoltatjuk. *Sajó Sándor.* (Slmczbnya.) A vers jönni fog. — *Ifj. Sz. F.* Megint igen talpra esett dolgok; hanem a rajzok kissé gyengék. Aztán ha mi pardont adnánk is a rajzoknak; megjelenésüket még se biztosíthatjuk, mert a rajzok megbírása nem a szerkesztő, hanem két kiváló művésznő dolga. *Piek Bube.* Közöljük. — *B. M.* Csak olyan reugeteg hosszú ne volna a költői episzto. De hiszen majd szerit ejtjük valahogy. A humoreszkhez már készen vannak a rajzok. A levelében tett szives ígéretek számunk s kérjük majd az illető számát a lapnak. *Don Rodigo* spanyol rímelt nem közöljük. — *K. Miska.* «A kasszirány» nem közölhető. — *H. Gy.* (Bpst.) Közölhető. — *Nesze semmi fogd meg jól.* Meg is fogtuk jól ezt a pompás «semmit» s nem is érezhjük el addig, míg meg nem rajzoltatjuk. Addig is kérünk ilyen fajtát.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Andre.**

— **The Gresham életbiztosító társaság Londonban.** E társaság 1885. évi november 27-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyben előterjesztették az 1885. június 30-án lejárt 37-ik üzleti évről szóló jelentést. E jelentés főtételei a következők: A lefolyt üzleti év eredménye igen kedvező volt; benyújtottak 7.394 biztosítási ajánlatot több mint 66.393.200 frankra, melyek közül a társaság 6.138 ajánlatot több mint 53.422.475 frankkal elfogadott s a megfelelő kötvényeket kiállította. A díjbevétel, levonván a viszontbiztosításért fizetett összeget, 14.185.366.47 frankra rugott, mely összegben az első évnek 1.952.450.42 frank biztosítási díja is befoglaltatik. A kamatszámla 3.740.702.30 frankot tett s a díjbevételhez csatolva, a társaság évi bevételét 17.926.068.77 frankra emelte. A társaság a lefolyt üzleti évben életbiztosítási kötvényekre 6.639.527.81 frankot fizetett ki. — A kiházasítási és vegyes biztosítási ügyletekből eredő és lejárt követelések összege 2.919.240.73 frankra rugott. Kötvények visszavételére 1.157.927.19 frankot fordított a társaság. A biztosítási alap, melylyel a társaság a szerződésekben kikötött feltételek teljesítését biztosítja, 3.944.971.26 frankkal emelkedett. Az aktívák az üzleti év végén 89.282.500.94 frankot tettek. E mérleg felállításánál vételáron bejegyzett értékén értéktöbblet nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak s így azonnali nyereség forrásául nem tekinthetők. Ennek az értéktöbbletnek azonban nagy jelentősége van; mert konszolidálja ama garancziákat, melyeket a társaság nyújt. Tőkebefektetések: 1.935.056.15 frank a brit kormány értékpapiraiban, 1.942.687.40 frank az indiai és gyarmat-kormány értékpapiraiban, 13.841.232.29 frank más államok értékpapiraiban, 1.725.198.02 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és garantált értékpapirokban, 29.870.022.60 frank vasuti- és más kölesönkötvényekben, 14.620.450 frank házakban, melyek közt a társaság bécsi és budapesti házai vannak, 12.722.801.15 frank jelzálogokban van és 14.407.096.93 frank különböző biztosítékokban.

A legjobb háziszér. Budapest. Tisztelt uram! A Mindenható Ur Isten ezerszeresen fizesse meg mind azt a jót, a mit ön velem tett! Erős szívdobogásom, szédülésem, gyomorgörcsöm mind eltűnt. A jobb időkben Tischler tanár húsz évig volt háziorvosom, de nem segíthetett rajtam. — önt pedig a mindenható Isten küldte hozzám, azért egész lelkemből buzgólkodni fogok, hogy az ön nagybecsű labdacseit ajánljam mindenkinek; a mai időben úgy is igen sok a nyegleség, annyira, hogy az emberek nem hisznek másnak, ha csak maguk megpróbálják. Ha módomban volna, újságba tételném a nevémet alatt, hogy aztán az emberek hozzám jönnének s tudakozódniának. De én szegény s az egész világtól, mindentől elhagyatott asszony vagyok, csak is egy vigasztalót küldött bozzám a Mindenható Isten, az ön svájci labdacseit. (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) melyek szenvedéseimtől megszabadítottak. Csókolom kezeit számtalanszor, s hálásan köszönöm mindazt a jót, a mit velem tett, s a mit csak imádságommal jutalmazhatok meg. Alázatos, hálás szolgálója, özvegy Mihalovich Anna. Szegények háza, 100. ajtószám. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseinak különféle utánzatai léteznek, arra kell gondosan figyelni, hogy minden dobozon czégyjegyül egy felérkereszt vörösmeczőben s Brandt R. névaláírása meglegyen.

WEISZ NÁTHÁN
hangszer és harmonika gyári raktára
Budapest, Kerepesi-ut 18. sz.

Nagy választéka mindennemű fuvó, vonó és ütőhangszereknek; harmoniumok, harmonikák, valamint valódi olasz húrok a legutányosabb áron. Legújabb harmonikafuvolák 12 billentyűvel, ára 2 frt.

Mindennemű hangszerek javítása elfogadatik és legolcsóbban eszközöltetik. Régi hangszerek újakkal becserelettnek. — Árjegyzékek kívánatra ingyen.

FARSANGRA!

Sport $\frac{1}{4}$ palaczk . . . 2.50 frt $\frac{1}{2}$ palaczk . . . 1.25 frt
Monopol $\frac{1}{4}$ palaczk . 3.— frt $\frac{1}{2}$ palaczk . . . 1.50 frt

Ezen fajú **pezsgőkől** a kiállítás tartama alatt **10.000** palaczka! fogyasztatott, mely körülmény kitűnő minőségük mellett legjobb bizonyítékul szolgál.

Kapható **LITKE L.-nél Pécsen,**
Budapest: Dorottya-utca 7, Andrássy-út 4.,
továbbá szintén minden I. rangú fűszerkereskedésben, szállodában és vendéglőben.

Épen most jelent meg a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában, kecskeméti utca 6. sz. és ugyanott, valamint minden könyvkereskedésben kapható

Marosszéki történetek.
Irta
JAKAB ÖDÖN
Gyárfás Jenő rajzaival
Ára 2 frt.

„MERCUR“ hiteles sorsolási lap

XVI. évfolyam.

A „MERCUR“ megjelen közvetlen minden húzás után havonként 3—4-szer és hiteles, teljes jegyzéket hoz az összes kihúzott sorsjegyekről, valamint a hátralékokat is.

A pénzügyi rész értékes értesítéseket és tudósításokat tartalmaz, az időszerinti érték-piacz állásáról.

Az előfizetési ár:

egy egész évre 2 forint.

Az előfizetők január 1-én egy főjegyzéket kapnak, mind az 1885. évben kisorsolt bel- és külföldi sorsjegyekről.

Ujabb időben a közönség tévútra vezetésére egy-néhány hasonló című zuglap jelenvén meg, kérjük tehát kellemetlen tévedések elkerülése végett, alant álló

„MERCUR“

címet pontosan megfigyelni:

„MERCUR“

kiadóhivatala

Budapest, Dorottya-utca 12.

Mindenkinek ajánlható hasznos és olcsó könyv.

Minden magyar számára, ki az összes emberi ismeretek terén rövid, de magvas fölvilágosítást szerezni és mindenről a mi az életben a sokoldalú műveltség és és társalgás alapját megadja, a legközvetlenebb forrásból meríteni óhajt: a

legalkalmasabb kézikönyv

az ez év tavaszán megindult és eddig hét füzetben (a hat első füzet mint I. kötet) már megjelent

KIS-LEXIKON

egyetemes ismerettár 12 füzetben.

Szerkeszti:

Dr. Wekerle László.

E munkának minden egyes füzetje legtömörebb nyomású 5 ívből, az az 160 hasáblapból és négy lapra terjedő képes mellékletből áll, **ára pedig csak 30 kr.**; minden hóban egy-egy füzet jelenik meg és még olcsóbban is megszerezhető

előfizetés útján:

4 füzetre	1	frt — kr.
6 „	1	„ 50 „
8 „	2	„ — „
12 „ vagyis az egész munkára 3 „ — „	3	„ — „

Előfizetések minden hazai könyvkereskedésben meg mindig és akármikor eszközölhetők; közvetlen megrendelések a Kis-Lexikon kiadóhivatalába: **PALLAS** irodalmi és nyomdai részvénytársaság, **Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.**

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalában (Budapesti, kecskeméti-utca 6.)
megjelent:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN.

Az égboltozat egyetemes leírása.

Írta: **Flammarion Camille.** Fordította: **Hoitsy Pál.**

360 ábrával, színes könyvmatok és csillagászati térképekkel. 2 kötet. —
Fűzve 8 frt. Diszkötésben 12 frt.

Az „Üstökös“ kiadása

Svihák-Naptár

harmadik gonoszbitott kiadása,
egy esomó új képpel.

Kapható
minden könyvkereskedésben
és
szivartözsdében.

Ára 50 krajczár.

HIRDETÉSEK

az «ÜSTÖKÖS» részére felvétetnek kiadóhivatalunkban
BUDAPESTEN
IV. kerület, kecskeméti utca 6. szám alatt.

Előfizetési felhívás!

1886. jan. 1-én egy új egész évi előfizetést nyitunk a

MAGYAR MERKUR

hiteles sorsolási tudósítóra.

Ezen lap magyar-német szövegben havonként 2—3-szor jelen meg, esetleg gyakrabban is, és közvetlen minden **jelentékeny húzás után** könnyen érthető és czélszerű tábellás áttekintéssel közli a hiteles húzási jegyzékeket, továbbá a hátralékokat t. i. a **kisorsolt**, de még át **nem vett nyereményeket**, ennél fogva a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.

Az előfizetés legczélszerűbben **postautalvánnyal** eszközölhető és a Magyar Merkur sorsolási tudósítójához: **Budapest, hatvani-utca 17. czimzendő.** 3442

Előfizetési ár: bérmentesen házhoz küldve **2 frt.**
vagy posta útján egy egész évre csak

A Magyar Merkur kiadóhivatala.